

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Ek/1889/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119411416
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Holecová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119411416.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávnenej 1/ G. V., nar: X.XX.XXXX, trvalý pobyt: X. XXX/XX, XXX XX L. a oprávnenej 2/ N. V., nar: XX.X.XXXX, trvalý pobyt: X. XXX/XX, XXX XX L., zast. JUDr. Andrea Miklášová, Iršajská 42, 900 91 Limbach, IČO: 51669692 proti povinnej: Y. W., nar: XX.X.XXXX, trvalý pobyt: X. XXX/XX, XXX XX L., o vymoženie 3636,22 EUR s príslušenstvom, o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 12Ek/1889/2019 zo dňa 22. mája 2020, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 12Ek/1889/2019 zo dňa 22. mája 2020 zrušuje a vec vracia vyššiemu súdnemu úradníkovi na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením sp. zn. 12Ek/1889/2019 zo dňa 22. mája 2020 vydaným vyšším súdnym úradníkom súd návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že oddĺženie povinnej nie je dôvodom na zastavenie exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, keďže vymáhaná pohľadávka uplatňovaná oprávnenými v exekučnom konaní je nedotknutou pohľadávkou v súlade s § 166c ods. 1 písm. a) zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoKR“), podľa ktorého oddĺžením je nedotknutá pohľadávka veriteľa - fyzickej osoby, ktorú nenadobudol postúpením, prevodom alebo prechodom s výnimkou dedenia, ak takáto pohľadávka nebola prihlásená v konkurze z dôvodu, že veriteľ nebol správcom písomne upovedomený, že bol vyhlásený konkurz; ustanovenie § 166b ods. 1 písm. a) a b) tým nie je dotknuté. Vychádzal zo zistení, že oprávnení navrhovali vykonať exekúciu na podklade platobného rozkazu Okresného súdu Galanta sp. zn. 28Ro/81/2012 zo dňa 10.02.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 03.05.2012 a teda je nesporné, že exekučný titul bol vydaný a nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť pred vyhlásením oddĺžovacieho konkurzu na majetok povinnej Uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 36OdK/147/2018 zo dňa 06.08.2018, zverejneným v Obchodnom vestníku dňa 14.08.2018. Z obsahu oznámenia správcu konkurznej podstaty povinného zo dňa 29.07.2019 vyplýva, že dlžník (povinná) neoznačil oprávnených za svojich veriteľov v zozname veriteľov, a to ani pri osobnom stretnutí na dopyt správcu, z ktorého dôvodu správca konkurznej podstaty nemal vedomosť o existencii oprávnených ako veriteľov a nemohol ich o vyhlásení konkurzu ani upovedomiť. Povinná porušila svoju povinnosť v zmysle § 167 ods. 2 písm. d) ZoKR, čím znemožnila oprávneným uplatniť si svoju pohľadávku v konkurze v čase pred jeho zrušením. Takáto pohľadávka sa stala „neavizovanou“ pohľadávkou, ktorú nebolo možné prihlásiť v konkurze prihláškou a z toho dôvodu je pohľadávkou oddĺžením nedotknutou.

2. Proti tomuto rozhodnutiu podala povinná sťažnosť, v ktorej poukázala na skutočnosť, že Uznesením Okresného súdu Galanta zo dňa 11.12.2018, č.k. 26Er/901/2012-34 bola zastavená exekúcia vedená na Exekútorskom úrade JUDr. Ľubomíra Pekára pod sp.zn. EX 5174/2012. Táto exekúcia sa pritom viedla za účelom vymoženia tej istej pohľadávky, ako je tomu aj v tomto exekučnom konaní. Predmetné uznesenie muselo byť oprávneným doručované, keďže boli účastníkmi konania. Uvedené uznesenie

nadobudlo právoplatnosť dňom 08.01.2019, teda predmetné uznesenie muselo byť oprávneným doručené najneskôr týmto dňom. Oznámenie o zrušení konkurzu, zverejnené v Obchodnom vestníku č.36/2019 pod č. K015453 dňom 20.02.2019, bolo vydané dňa 15.02.2019. Oprávnení ako veritelia teda mohli v rámci konkurzného konania prihlásiť svoju pohľadávku, keďže v konkurznom konaní je možné prihlásiť pohľadávku aj po uplynutí základnej prihlasovacej lehoty.

3. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

4. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

5. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

6. V zmysle § 250 ods. 2 CSP, ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

7. V zmysle § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

8. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak
a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
b) exekučný titul bol zrušený,
c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

9. Súd (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku), po zistení, že sťažnosť bola podaná včas (§ 242 CSP), oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané (§ 240 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná (§ 239 ods. 1, ods. 2 CSP), po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti (§ 127 CSP, § 243 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi sťažnosti a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) dospel k záveru, že sťažnosť povinnej je dôvodná.

10. Oprávnená 1/ a oprávnený 2/ (oprávnený 1/ a oprávnený 2/ spolu ďalej ako „oprávnení“) sa návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 21.10.2019 podaným na Okresný súd Banská Bystrica domáhali od povinnej vymoženía istiny 3636,22 eur a to na základe exekučného titulu - platobného rozkazu Okresného súdu Galanta sp. zn. 28Ro/81/2012 zo dňa 10.02.2012 (ďalej ako „exekučný titul“), ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 03.05.2012. Súd po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie dňa 22.11.2019 poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Lukáša Liščáka, sídlo exekútorského úradu: Námestie Sv. Michala 5/A, 92001 Hlohovec (ďalej len „súdny exekútor“).

11. Z predloženého uznesenia Okresného súdu Galanta sp. zn. 26Er/901/2012 - 34 zo dňa 11. decembra 2018 (konštatované súdne rozhodnutie predložili do konania aj oprávnení aj povinná) súd považoval za zistené, že ním tento súd v exekučnej veci oprávnených:1/ Zoltán Ágh, nar. 26.03.1971 a 2/ Iveta Ághová, nar. 08.10.1971, obaja bytom SNP 977/16, Galanta, proti povinnému: Andrea Bittóová, nar. 19.09.1970, trvale bytom Štvrť SNP 955/45, Galanta, za účasti súdneho exekútora: JUDr. Ľubomíra Pekára, Exekútorský úrad so sídlom P. Pázmaňa 49/3, Šaľa, o vymoženie 4.466,24 Eur s príslušenstvom a trov exekúcie, exekúciu vedenú na podklade exekučného titulu - vykonateľného rozhodnutia Okresného súdu Galanta, č.k. 28Ro/81/2012-10, 8C/90/2012-15 zo dňa 10.02.2012, 21.03.2012, zastavil podľa § 57 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.3.2017 v spojení s § 167f ods. 1, ods. 2 ods. 3 ZoKR. V odôvodnení svojho rozhodnutia tento súd uviedol, že v priebehu konania zistil, že na

majetok povinnej bol uznesením Okresného súdu Trnava, sp. zn. 36OdK/147/2018 zo dňa 06.08.2018 vyhlásený konkurz, pričom v predmetnej exekúcii sa vymáha pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze. Svoj záver právne odôvodnil poukázaním na ust. § 166a ods.1 písm. a) ZoKR, podľa ktorého ak tento zákon neustanovuje inak (§ 166b a 166c), len v konkurze alebo splátkovým kalendárom môže byť uspokojená pohľadávka, ktorá vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz alebo poskytnutá ochrana pred veriteľmi (ďalej len „rozhodujúci deň“).

12. Exekučné konanie vedené Okresným súdom Galanta pod sp.zn. 26Er/901/2012 sa viedlo na podklade toho istého exekučného titulu, ako toto exekučné konanie, vo vzťahu k tým istým účastníkom konania, pričom zhodný je aj vymáhaný nárok. Tento záver súdu umocňuje aj skutočnosť, že aj oprávnení v návrhu na vykonanie exekúcie zo dňa 21.10.2019 uviedli, že na vymoženie nároku bolo vedené exekučné konanie EX 5174/12 súdnym exekútorom JUDr. Ľubomírom Pekárom, ktoré však bolo zastavené uznesením Okresného súdu Galanta sp. zn. 26Er/901/2012 zo dňa 11.12.2018 z dôvodu, že bol na povinnú vyhlásený konkurz uznesením Okresného súdu Trnava Sp. zn. 36Odk/147/2018 zo dňa 6.8.2018. Časť nároku z exekučného titulu vo výške 830,02 eur bola vymožená v predchádzajúcom exekučnom konaní.

13. Z podaného návrhu povinnej na zastavenie exekúcie vyplýva, že povinná žiadala o zastavenie exekúcie s odôvodnením, že dňa 15. 08. 2018 bola oddlžená na základe vyhlásenia konkurzu na jej majetok (Uznesenie Okresného súdu Trnava č.k. 36 Odk/147/2015-15 zo dňa 06.08.2018). Okresný súd Galanta následne vydal uznesenie, ktorým exekúciu vedenej na jej majetok v prospech oprávnených zastavil. Dňa 12. 12. 2019 jej však boli zablokované účty v rámci exekúcie, ktorá už raz bola zastavená uznesením Okresného súdu Galanta, o čom boli upovedomení aj oprávnení.

14. Sťažnostný súd vo všeobecnosti konštatuje, že na účely oddlžovacieho konkurzu a splátkového kalendára je potrebné rozlišovať tri základné skupiny pohľadávok. Jednu skupinu tvoria pohľadávky, ktoré sú vylúčené z uspokojenia. Ide o pohľadávky, ktoré zákon určuje druhovo a časovo v taxatívnom výpočte v § 166b ZoKR. Tieto pohľadávky sa v konkurze neprihlasujú, nie je ich možné zahrnúť do rozvrhu ani do splátkového kalendára. Uvedené pohľadávky sú ex lege nevymáhateľné. Ďalšiu skupinu tvoria tzv. nedotknuté („privilegované“) pohľadávky, ktoré zákon vymedzuje druhovo v taxatívnom výpočte v § 166c ZoKR, nie sú dotknuté oddlžením, pretože oddlženiu nepodliehajú. Veritelia týchto pohľadávok si ich môžu vymáhať v základnom súdnom konaní, v exekučnom konaní alebo inými dovolenými spôsobmi. Ďalšiu skupinu tvoria pohľadávky podliehajúce oddlženiu podľa § 166a ZoKR. Tieto pohľadávky sa v konkurze prihlasujú a čiastočne sa uspokojujú (alebo sa neuspokojujú vôbec) v závislosti od rozsahu majetku dlžníka. V rozsahu, v akom nie sú uspokojené, sa stanú natrvalo ex lege nevymáhateľné. V zmysle § 167f ods. 2 ZoKR vyhlásenie oddlžovacieho konkurzu je dôvodom pre zastavenie exekúcie v tých exekučných konaniach, v ktorých sa vymáha pohľadávka, ktorá sa môže uspokojiť len v konkurze (§ 166a) alebo sa v dôsledku vyhlásenia oddlžovacieho konkurzu stáva nevymáhateľnou (§ 166b). Na rozdiel od súdnych konaní novela neprikazuje súdu zastaviť exekučné konania, ale formuluje dôvod pre zastavenie konania, keď stanovuje, že vyhlásenie oddlžovacieho konkurzu je dôvodom zastavenia exekúcie v tých exekučných konaniach, v ktorých sa vymáha pohľadávka, ktorá sa môže uspokojiť len v konkurze alebo sa v dôsledku vyhlásenia oddlžovacieho konkurzu stáva nevymáhateľnou.

15. Uvedený výklad k typom pohľadávok z hľadiska oddlžovacieho konkurzu súd podáva z tohto dôvodu, že z obsahu preskúmaného rozhodnutia sťažnostný súd zistil, že sa v ňom súd obsadený vyšším súdnym úradníkom žiadnym spôsobom nevysporiadal z rozhodnutím Okresného súdu Galanta sp. zn. 26Er/901/2012 - 34 zo dňa 11. decembra 2018, ktorý exekúciu vedenú na podklade totožného exekučného titulu zastavil s odôvodnením, že sa jedná o pohľadávku oprávnených podľa ust. § 166a ods.1 písm. a) ZoKR, teda o pohľadávku, ktorá môže byť uspokojená len v konkurze alebo splátkovým kalendárom, pričom oproti tomuto záveru prijal právny záver, že táto pohľadávka patrí medzi pohľadávky oddlžením povinnej nedotknuté v zmysle § 166c ods. 1 písm. a) ZoKR. Na škodu preskúmaného rozhodnutia súd právne relevantným spôsobom nezodpovedal zásadnú (laickým spôsobom formulovanú) námietku vznesenú povinnou, ako je možné, že už raz právoplatne zastavená exekúcia vedená v prospech oprávnených a v neprospech povinnej za účelom vymoženia pohľadávky oprávnených z rozhodnutia Okresného súdu Galanta, č.k. 28Ro/81/2012-10 zo dňa 10.02.2012 z dôvodu vyhlásenia konkurzu na majetok povinnej podľa štvrtej časti ZoKR, je vedená opätovne. Z hľadiska podstaty obrany povinnej proti exekúcii sa javí ako rozhodujúca otázka, či rozhodnutie Okresného

súdu Galanta sp. zn. 26Er/901/2012 - 34 zo dňa 11. decembra 2018 o zastavení exekúcie vedenej na podklade platobného rozkazu Okresného súdu Galanta, č.k. 28Ro/81/2012-10 zo dňa 10.02.2012 nepredstavuje v danej veci prekážku veci rozhodnutej (res iudicata), resp. či toto rozhodnutie nebráni v opätovnom vykonaní exekúcie na podklade rovnakého exekučného titulu ako aj opätovnému posúdeniu, do ktorej kategórie pohľadávok vymedzených na účely oddlžovacieho konkurzu vymáhaná pohľadávka patrí (viď odsek 14 tohto rozhodnutia). Z ust. § 230 CSP v spojení s § 234 CSP vyplýva, že existencia právoplatného rozhodnutia o veci je prekážkou toho, aby sa o rovnakej veci opätovne konalo a rozhodovalo (prekážka res iudicata). O prekážku res iudicata ide vtedy, ak sú súčasne splnené tri podmienky. Začne sa opätovne konať, hoci už bolo vo veci právoplatne rozhodnuté, začne sa opätovne konať medzi tými istými účastníkmi a o tej istej veci. O rovnakú vec ide i tam, kde sa medzi tými istými účastníkmi konania rozhoduje o nároku, ktorý sa opiera o ten istý právny dôvod vyplývajúci z totožného skutkového stavu. V exekučnom konaní o rovnakú vec ide aj vtedy, ak sa ten istý oprávnený domáha voči tomu istému povinnému vymoženiu pohľadávky, na základe totožného exekučného titulu, pričom v predchádzajúcom exekučnom konaní súd zastavil exekúciu pre nevykonalnosť pohľadávky. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej vychádza zo všeobecnej požiadavky na zachovanie právnej istoty založenej súdnym rozhodnutím. Z formulácie návrhu na zastavenie exekúcie ako aj z obsahu podanej sťažnosti je pri tom možné vyvodiť, že z pohľadu povinnej bol postupom exekučného súdu v tomto konaní spochybnený princíp právnej istoty ako jeden z princípov právneho štátu (mutatis mutandis IV. ÚS 383/08, IV. ÚS 75/09). Súd v preskúmanom rozhodnutí týmito otázkami nevenoval žiadnu pozornosť, čo nepochybne zakladá arbitrárnosť jeho uznesenia, keďže sťažnostný súd pre absenciu odôvodnenia vo vzťahu k relevantne vzneseným námietkam povinnej nemohol správnosť prijatých záverov o nedôvodnosti obrany povinnej proti exekúcii na podklade podanej sťažnosti ani podrobiť prieskumu z hľadiska ich správnosti. Idea spravodlivého procesu však vyžaduje od súdov, aby sa zaoberali najdôležitejšími argumentmi vznesenými účastníkmi konania a aby uviedli dôvody pre prijatie alebo odmietnutie týchto argumentov. Bolo nepochybne povinnosťou súdu dať povinnej ako účastníkovi konania odpoveď na podstatné otázky spochybňujúce prípustnosť exekúcie v relevantných (rozhodnutie ovplyvňujúcich) súvislostiach.

16. Sťažnostný súd ďalej vytyka napadnutému uzneseniu, že z neho ani nevyplýva, či obrana povinnej voči exekúcii bola uplatnená včas, teda v lehote 15 dní od doručenia upovedomenia o zastavení exekúcie. V ust. § 61k ods. 2, ods. 3 Exekučného poriadku je pri tom upravená koncentrácia konania. V návrhu na zastavenie exekúcie podanom do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie (§ 61b) musí povinný uplatniť všetky právne skutočnosti, ktoré nastali ku dňu podania návrhu. Ak bol návrh podaný v lehote a určitá právna skutočnosť nastala pred uplynutím lehoty, možno návrh v lehote doplniť. V návrhu na zastavenie exekúcie podanom po uplynutí lehoty 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie môže povinný uplatniť iba právne skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí tejto lehoty. Ak právna skutočnosť tvrdená v návrhu na zastavenie exekúcie nie je predložená včas, exekučný súd na ňu neprihliadne. Návrh vecne vyhodnotí tak, ako keby predmetné tvrdenie neobsahoval. Dôsledkom nie včasného predloženia právnej skutočnosti (dôvodu na zastavenie exekúcie) môže byť zamietnutie návrhu a preto je vždy úlohou súdu pri rozhodovaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie aj bez návrhu posúdiť aj to, či všetky skutočnosti odôvodňujúce zastavenie exekúcie boli uplatnené zo strany povinnej osoby včas (napr. I. ÚS 119/2020-13 zo dňa 3. marca 2020).

17. Súd v preskúmanom rozhodnutí navyše nerozhodol ani o trovách konania o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie (§ 195, § 199 d Exekučného poriadku).

18. Preskúmané rozhodnutie vykazuje závažné vady a preto súd považujúc sťažnosť povinnej za dôvodnú napadnuté rozhodnutie podľa § 250 ods. 2 CSP zrušil a vec vrátil vyššiemu súdnemu úradníkovi na ďalšie konanie. V danom prípade nepristúpil k zmene napadnutého rozhodnutia, keďže by takéto rozhodnutie súdu mohlo byť pre účastníkov konania, najmä pre oprávnených, prekvapivé, pričom v dôsledku zrušenia napadnutého rozhodnutia a vrátenia veci vyššiemu súdnemu úradníkovi na ďalšie konanie sa vytvorí účastníkom konania v záujme dosiahnutia spravodlivého procesu dostatočný priestor na to, aby sa vyjadrili k vyššie uvedenej podstate a včasnosti obrany povinnej proti exekúcii. Úlohou vyššieho súdneho úradníka bude znovu preskúmať návrh povinnej na zastavenie exekúcie vrátane príloh a vysporiadať so všetkými relevantnými námietkami povinnej smerujúcimi proti exekúcii tak, aby dal povinnej jasnú a zreteľnú odpoveď na riešenie vzneseného právneho problému. Rovnako bude úlohou vyššieho súdneho úradníka posúdiť aj včasnosť uplatnených skutočností z hľadiska koncentrácie konania a v neposlednom rade bude vyšší súdny úradník povinný rozhodnúť aj o trovách konania (§ 396

CSP per analogiam). Vyšší súdny úradník je právnym názorom súdu vysloveným v tomto rozhodnutí viazaný (§ 250 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku).